

Денисюк Світлана Георгіївна
доктор політичних наук, професор, Вінницький національний технічний
університет (Вінниця, Україна), sg_denisiyk@mail.ru

РЕПУТАЦІЯ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ: ПОЛІТИКО-СОЦІОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ

Досліджено конструктивні параметри і чинники формування репутації правоохоронних органів на сучасному етапі розвитку українського суспільства. Проаналізовано результати соціологічних досліджень громадської думки щодо діяльності цих структур та рівня довіри до них. Акцентовано увагу на важливості формування медіа-репутації, яка сприятиме відновленню діалогу між громадянами та правоохоронними органами, і розвитку системи громадського контролю над їх діяльністю.

***Ключові слова:** репутація, імідж, авторитет, правоохоронні органи, довіра, корупція, медіа-репутація правоохоронних органів, засоби масової комунікації, громадський контроль.*

Правоохоронні органи є частиною владної системи, тому ставлення громадян до них є важливим компонентом оцінки суспільством ситуації в державі в цілому та функціонування системи влади зокрема. Сприйняття населенням діяльності правоохоронних органів є неоднозначним, визначається багатьма чинниками і здійснюється, як правило, через імідж та репутацію цих структур. Репутація є індикатором міри відповідності/невідповідності правоохоронних органів своєму призначенню та показником ефективності/неефективності виконання ними суспільних функцій (адже ці органи покликані забезпечувати права і свободи людини та громадянина) і є однією з складових іміджу держави.

Нині у сучасному українському суспільстві утвердилась негативна репутація правоохоронної системи як корумпованої й такої, що виконує каральні функції, а не надає соціальні послуги. До організації цієї системи, її чисельності, якісного складу, фахового рівня її працівників, специфіки стосунків між правоохоронцями і громадянами у населення виникає чимало

зауважень і відвертого обурення. Прояви корупції у правоохоронних органах стають резонансними та приводом для політичних спекуляцій. Все перераховане актуалізує вивчення конструктивних параметрів репутації правоохоронних органів, чинників її формування та особливостей прояву в контексті ставлення громадян до держави загалом.

Слід зазначити, що загальні проблеми становлення, розвитку та функціонування правоохоронних органів України досліджували такі вітчизняні науковці, як Арістова І., Бандурка О., Бородін І., Голосніченко І., Грохольський В., Гусаров С., Гуславський В., Журавський В., Калюжний Р., Коваленко В., Ковальська В., Коломоєць Т., Конопльов В., Копиленко О., Кузьменко О., Матюхіна Н., Мельник М., Негодченко О., Оніщенко Н., Проценко Т., Стеценко С., Шкарупа В., Ярмачі Х. та ін. Однак, незважаючи на інтенсивність досліджень, присвячених різним аспектам зазначеної проблематики, потребують аналізу особливості репутації правоохоронних органів, шляхи покращення та вплив її на сприйняття громадянами держави загалом, що й обумовлює актуальність обраної теми.

Виходячи з вищезазначеного, метою статті є аналіз рівня та складових репутації правоохоронних органів України як чинника ставлення громадян до влади і держави, безпеки держави загалом тощо.

Почнемо з того, що під правоохоронним органом розуміють державну установу (або державну юридичну особу), яка діє в системі органів влади й виконує на основі закону державні функції (владні, організаційно-розпорядчі, контрольно-перевірочні тощо) в різних сферах внутрішньої та зовнішньої діяльності Української держави. Законодавство України не містить чіткого переліку державних органів, які є правоохоронними. Закон України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» дає неповний перелік органів, які для цілей цього Закону вважаються правоохоронними [1]. В наявному дослідженні аналізуватимуться, в першу чергу, діяльність та репутація органів прокуратури, внутрішніх справ та Служби безпеки України.

Вживаючи поняття «репутація», варто зауважити, що є різні підходи і точки зору щодо його наповнення. Зокрема, це пояснюється існуванням певних видів репутації, виходячи із наявного суб'єкта (особистості, групи, організації, держави), що визначає її особливості та конструктивні параметри. Спрощено репутацію можна представити як сталу думку про людину, групу людей тощо. Якщо мова йде про організацію, то її репутація є розгорнутим комплексом оціночних уявлень цільової аудиторії про організацію, сформований на основі її об'єктивних параметрів, які мають значення для певної аудиторії [2].

Стосовно репутації правоохоронних органів, то її необхідно аналізувати на основі об'єктивних показників роботи та суб'єктивного оцінювання громадянами діяльності цих структур, тобто важливим є аналіз системи взаємовідносин цих органів із населенням. Відповідно, потребують дослідження такі параметри репутації правоохоронних органів, як ціннісний, когнітивний, ірраціональний та раціональний, діяльнісний та особливості репрезентації або позиціонування.

Звичайно, поряд з поняттям «репутація» в наукових дослідженнях використовуються терміни «авторитет» та «імідж» правоохоронних органів. Зазначені категорії відображають оцінювання громадськістю діяльності носія репутації, фіксацію суспільної думки на його певних рисах, перевагах/недоліках. Тобто авторитет, імідж та репутація є атрибутивними ознаками статусу правоохоронних органів, але авторитет є формою суспільних відносин, які ґрунтуються на загальноприйнятій значимості та впливовості суб'єкта.

Імідж правоохоронних органів є їх комплексним образом, що складається із зовнішніх та внутрішніх елементів сприйняття, на яких у суспільній свідомості акцентується увага з метою формування позитивної оцінки тих чи інших характеристик діяльності або носія іміджу в цілому.

Репутація ж актуалізується досвідом інтеракцій з її носієм; це означає, що кожна наступна інтеракція базується на досвіді попередньої, й з кожним наступним разом генералізація позитивного/негативного сприйняття носія репутації має властивість зміцнюватись [3].

Враховуючи складність феномену репутації правоохоронних органів, її можна аналізувати в межах таких основних шкіл та підходів: правової, «школи відносин» (соціологічна, управлінська, політологічна та комунікативна традиції), «школи враження» (психологічна традиція), «школи доданої цінності» (економічна, бухгалтерська, стратегічна традиції) тощо. В наявному дослідженні доцільним є використання політологічного, соціологічного і комунікативного підходів для аналізу репутації правоохоронних органів, оскільки вони дають змогу визначити чинники її формування, сучасний стан і вплив на розвиток суспільства загалом.

Почнемо аналіз репутації правоохоронних органів України з вивчення результатів вивчення громадської думки щодо їх діяльності. За даними дослідження, проведеного соціологічною службою Центру Разумкова у березні 2013 р., можна побачити, що діяльність Служби безпеки України повністю підтримують лише 18 % громадян, підтримують окремі заходи – 31,7 %, не підтримують – 35,1 %, важко відповісти – 15,1 %. Аналізуючи дані опитувань за 2005-2013 рр., найвищий показник підтримки діяльності цієї Служби спостерігався у лютому 2005 р. – 24,3 %, найменший – в грудні 2008 р. – 7,4 %; найвищий показник тих, хто не підтримує, за 2005-2013 рр. зафіксований у 2008 р. – 47,5 %, найменший – в лютому 2005 р. – 18,3 % [4]. Отримані дані за 2005-2013 рр. свідчать, що в середньому підтримка громадян діяльності Служби безпеки знаходиться на рівні 13 % і є вкрай низькою.

Стосовно поширення корупції у 2009 р.: 20,1 % вважає, що все нею охоплено в Службі безпеки України, 27,2 % – вона досить поширена, 19,5 % – трапляються окремі випадки. Все охоплено корупцією в органах прокуратури – 33,1 %, відповідно в правоохоронних органах – 36,8 %, досить поширена в органах прокуратури – 36,5 % і 42,1 % – в правоохоронних органах. Ці дані свідчать про сприйняття суспільством правоохоронної системи як високо корумпованої [5].

На питання: «Чи підтримуєте ви діяльність органів внутрішніх справ, міліції? (динаміка, 2005-2013)» отримано такі дані: у 2013 р. повністю

підтримувало 9,2 % громадян, не підтримує 53,9 %. Найвищий показник підтримки зафіксований у 2005 р. – 19,1 %, найвища не підтримка спостерігалась у 2011 р. – 57 % [6].

Для порівняння, за результатами європейського соціального дослідження (2010-2011 рр.) у багатьох країнах, включаючи Україну, рівень довіри до міліції в нашій країні істотно поступається рівню довіри до поліції у країнах Європейського Союзу. Так, відповідаючи на питання: «Якою мірою Ви довіряєте міліції (поліції)?», де відповіді подавалися за 11-бальною шкалою – від «0» («зовсім не довіряю») до «10» («повністю довіряю»), громадяни України оцінювали свій рівень довіри до правоохоронців у середньому 2,5 бала. До прикладу, жителі Великобританії – 6,2 бала, Бельгії – 6,0 бала, Франції – 5,6 бала, Польщі – 5,4 бала [7].

За даними соціологічного опитування, що проводилося Фондом «Демократичні ініціативи» імені Ілька Кучеріва та соціологічною службою Центру Разумкова у березні-квітні 2012 р., позитивно оцінювали діяльність міліції лише 25,9 %, тоді як негативно – 63,9 %, прокуратури – відповідно 22,6 % і 63,1 %, судів – відповідно 19,6 % і 68,8 %. Меншою мірою негативізм був виражений в оцінках діяльності Служби безпеки України – 34,8% і 43,9 %, хоча й тут негативна оцінка переважала [4].

У кінці 2013 – на початку 2014 рр. ставлення до правоохоронних органів змінилось на гірше. Суттєву негативну роль зіграли сутички працівників міліції, Служби безпеки із активістами Євромайдану, позиція прокуратури щодо приховування злочинів своїх працівників і не розслідування більше 350 фактів заподіяння громадянам тілесних ушкоджень в ході протистоянь в центрі столиці у лютому 2014 р. [8], досить часті випадки скоєння злочинів правоохоронцями (Врадіївська справа: згвалтування жінки правоохоронцями, пограбування ювелірної крамниці під виглядом обшуку [9] тощо), відсутність процесів самоочищення і люстрації в правоохоронних органах й нині.

Отже, правоохоронні органи України перебувають у критичному стані: не відповідають своєму призначенню та неналежно виконують свої функції, про

що свідчить загальна тенденція погіршення ставлення населення до міліції та прокуратури протягом останніх десяти років, сприйняття міліції як фактора небезпеки майже третиною громадян України, зневіри населення у можливості відновити законність і віднайти справедливість в українських судах, реальна відсутність презумпції невинуватості, низький рівень компетентності працівників правоохоронних органів тощо.

Перераховані об'єктивні і суб'єктивні чинники сформували основу репутації сучасних правоохоронних органів в Україні, що впливає на сприйняття громадянами держави і влади як каральної системи, яка принижує і використовує населення у своїх цілях. Наслідком такого ставлення є стимулювання виїзду за кордон громадян мислячих, аналітичних і соціально активних, які від держави і правоохоронної системи очікують захист прав і свобод, а не гноблення і зловживання своїм службовим становищем.

Найяскравішим і незаперечним доказом невідповідності української системи правоохоронних органів стандартам ЄС є досить широка підтримка самосуду як способу покарання злочинців. Виправдання звернень до самосуду свідчить про крайню міру незадоволеності населення виконанням правоохоронною системою покладених на неї функцій [10]. Якщо репутація правоохоронних органів не наповниться якісним змістом і не відбудуться суттєві зміни, це загрожуватиме національній безпеці України, особливо з огляду на зменшення ваги такої цінності, як законослухняність (лише 0,7 % українців вважають, що в країні всі рівні перед законом) [11].

Як справедливо зауважував «батько» поліцейської реформи у Грузії Вано Мерабішвілі, що змінити ставлення до правоохоронних органів просто: потрібно змінити їх ставлення до громадян.

Отже, серед чинників, що визначають репутацію правоохоронних органів, можна виокремити:

- високий рівень корумпованості органів внутрішніх справ, перевищення окремими співробітниками своїх службових повноважень, тортури у міліції,

суїцидальна поведінка співробітників міліції, що формує негативні оціночні судження пересічних громадян;

- діяльність міліції орієнтована переважно на захист вищих прошарків суспільства та власних інтересів, що не відповідає суспільному запиту;

- низький рівень матеріально-технічного та фінансового забезпечення правоохоронних органів (щорічний обсяг фінансування правоохоронних органів з Держбюджету України покриває лише 40 % необхідних витрат). Це призводить до практики фінансування за рахунок «благодійних внесків», які часто є непрямими хабарами;

- в Україні, як й в інших пострадянських державах, набув розповсюдження феномен корупційного «силового підприємництва» – використання службового становища з метою втілення власних бізнес проектів. Поступова комерціалізація відносин між правоохоронними органами та суспільством створює ситуацію, коли громадяни змушені «купувати право» на права. Таким чином, суспільство і держава в особі силового апарату фактично окреслюють певні сфери припустимого беззаконня, у межах яких діють корупційні практики як компенсаторні механізми;

- пріоритет формальних показників у роботі правоохоронних органів (кількість зареєстрованих злочинів, відсоток розкритих, бажана нульова кількість виправдальних вироків та ін.), що шкодить якості соціальних послуг, які вони мають надавати громадянам;

- низька поінформованість населення щодо функцій правоохоронних органів;

- працівники правоохоронних органів мають переважно неякісну фахову підготовку;

- у масовій свідомості закріплений існуючий з часів тоталітарної держави стереотип сприйняття правоохоронних органів як воєнізованого карального органу (приклади порушення кримінальних справ та засудження міліціонерів за статтю 127 Кримінального Кодексу України, що передбачає покарання за катування, поодинокі та недостатньо висвітлюються в ЗМІ);

- керівниками правоохоронних органів недооцінюється важливість систематичного інформування населення про свою повсякденну діяльність [12].

Таке інформування громадян здійснюється через засоби масової комунікації (ЗМК), які повинні не лише сприяти діалогу між громадянами і правоохоронними органами, висвітлювати їх діяльність, але й усувати дистанцію між владними інститутами та громадянами, при цьому зменшуючи сакральність самого інституту влади. Так, «формується політична медійна субкультура, в якій людина може критикувати дії влади і навіть поводити себе зухвало щодо персон, об'єктів влади, оскільки вони не можуть перервати «діалог», перебуваючи по іншу сторону екрану» [13, с. 38]. З іншого боку, будь-які порушення закону, конфлікт інтересів, переступання моральних чи етичних норм правоохоронцями стають відомими завдяки ЗМК, активно обговорюються й відтак позначаються на їхній репутації.

Тут доцільно ввести термін «медіа-репутація правоохоронних органів», під яким розуміють колективну оцінку правоохоронних органів, а також їхніх окремих представників, представлену в ЗМК за допомогою потоку мас-медійних повідомлень і є «соціальним процесом, в який залучені суб'єкт репутації та стейкхолдери, а також споживачі мас-медійних повідомлень» [14, с. 1097-1098].

Медіа-репутація правоохоронних органів виконує такі основні функції: соціальної оцінки, за допомогою якої суб'єкта репутації оцінюють в категоріях «позитивно»-«негативно»; встановлення відносин, на основі яких можна судити про взаємини між суб'єктом репутації і громадянами; функція комунікації, яка допомагає здійснювати процес взаємодії між суб'єктом репутації і громадянами; прогнозування, за допомогою якої можна передбачити поведінку суб'єкта репутації у тих чи інших ситуаціях.

Медіа-репутація значною мірою формується під впливом стереотипного, селективного сприйняття, тобто людина прагне створити несуперечливе уявлення про світ, що в реальності є неминучим джерелом спотворення у сприйнятті дійсності [15, с. 93]. Іншими словами, повідомлення про діяльність

правоохоронних органів повинні бути систематичними, відкритими і максимально продуманими з огляду на особливості аудиторії. Відповідно, контроль над правоохоронними органами повинні здійснювати громадські організації, активісти, які створюватиме відповідні рамки для їх діяльності.

Зокрема, 29 травня 2014 р. в Києві була створена нова неурядова організація правозахисного спрямування – Центр досліджень правоохоронної діяльності. Її засновниками стали експерти таких відомих в Україні громадських організацій, як Центр Громадянських Свобод, Харківській інститут соціальних досліджень, Асоціація українських моніторів дотримання прав людини та Громадянська мережа ОПОРА. Події Революції гідності та перші спроби залучення громадських активістів до реформування вітчизняних правоохоронних структур ще раз підтвердили значущість ролі незалежного правозахисного експертного середовища у подібних процесах. Правозахисники зробили висновок про необхідність створення такого Центру під час реалізації багатьох суспільно важливих проектів, зокрема, надання правової допомоги в громадській ініціативі «Євромайдан SOS», проведенні моніторингу мирних зібрань та судових процесів «ОЗОН» (ЦГС), організації моніторингових кампаній «Міліція під контролем» (Асоціація УМДПЛ) та здійсненні фахових досліджень проблем діяльності МВС (ХІСД). Центр досліджень правоохоронної діяльності буде своєрідним «клубом експертів», здатних компетентно й об'єктивно аналізувати весь спектр проблем у сфері правоохоронної діяльності, та, водночас, стане спеціалізованою платформою для представлення ідей та інтересів громадськості [16].

Отже, шляхами покращення репутації правоохоронних органів в Україні є:

- боротьба з корупцією всередині органів;
- наближення правоохоронної діяльності до потреб громадян, підвищення підзвітності громадянам;
- підвищення рівня довіри громадян до правоохоронних органів;
- усунення негативних наслідків правоохоронної діяльності: незаконного насильства, фабрикації справ, здирництва;

- максимальне усунення правоохоронних органів від бізнесу;
- підвищення ефективності роботи з охорони громадського порядку і боротьби із злочинністю;
- законність методів ведення оперативної роботи і слідства повинна забезпечуватися взаємним контролем правоохоронних органів один за одним;
- за співробітниками правоохоронних органів визнається право добросовісної помилки. Стимули до приховування таких фактів повинні бути усунені. Кількість припинених кримінальних справ у ході слідства з ініціативи слідчого чи прокурора та виправдувальний вирок у суді не повинні сприйматися керівництвом як негативні показники для правоохоронних органів;
- створення незалежних джерел відомостей про рівень злочинності та активності правоохоронних органів. Негативним показником роботи правоохоронних органів повинна бути кількість обґрунтованих скарг громадян на протиправні дії органів тощо.

Однак, покращуючи репутацію правоохоронних органів, важливо пам'ятати, що неможливо провести реформу цих органів, не зачепивши прокуратуру чи СБУ. Паралельно повинні початися реформи судів, державної служби та фіскальних органів [17].

Підсумовуючи вищезазначене, можна зробити висновок, що репутація сучасних правоохоронних органів України є переважно негативно забарвленою, що підтверджується об'єктивними показниками і результатами їх діяльності та суб'єктивними оцінками громадян. До елементів репутації правоохоронних органів можна віднести результати діяльності, медіа-репутацію, ціннісний, когнітивний, ірраціональний та раціональний компоненти сприйняття органів, ступінь довіри до органів тощо. Контроль над виконанням своїх обов'язків та ефективністю діяльності покладається, в першу чергу, на громадські організації та активістів, які сприятимуть демократизації відносин у суспільстві.

Список використаних джерел

1. Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів // Верховна Рада України ; Закон від 23.12.1993 № 3781-ХІІ.
2. Репутація // Вікіпедія. – Режим доступу : <https://ru.wikipedia.org/wiki/Репутація>. – Назва з екрана.
3. Федорів Т. В. Теоретичні та методологічні засади управління репутацією органів державної влади : монографія / Т. В. Федорів. – К. : Альтер-прес, 2013. – 476 с.
4. Соціологічне опитування // Центр Разумкова. – Режим доступу : http://razumkov.org.ua/ukr/poll.php?poll_id=171. – Назва з екрана.
5. Якою мірою в кожній з наведених сфер поширена корупція? // Центр Разумкова. – Режим доступу : http://razumkov.org.ua/ukr/socpolls.php?cat_id=155. – Назва з екрана.
6. Чи підтримуєте ви діяльність органів внутрішніх справ, міліції? (динаміка, 2005-2013) // Центр Разумкова. – Режим доступу : http://razumkov.org.ua/ukr/poll.php?poll_id=172. – Назва з екрана.
7. Data Archive and distributor of ESS data. ESS Round 5: European Social Survey Round 5 Data (2010). Dataile edition 2.0. Norwegian Social Science Data Services, Norway. – Режим доступу : <http://ess.nsd.uib.no/ess/round5/> – Назва з екрана.
8. Прокуратура только сейчас начала расследовать преступления против активистов Майдана // Независимое бюро новостей. – 12.05.2014. – Режим доступу : <http://nbnews.com.ua/ua/news/120978>. – Назва з екрана.
9. Прокурор і слідчий пограбували ювелірну крамницю в Києві на 2 мільйони доларів // Вікна. – Режим доступу : <http://vikna.if.ua/news/category/ua/2014/08/28/21401/view>. – Назва з екрана.
10. Мельник М. Ставлення населення до правоохоронних органів і судів в Україні / М. Мельник, М. Міщенко. – К. : Демократичні ініціативи, 2012. – 11 с.
11. Українців більше хвилює економіка ніж демократія // Народна правда. – 4.08.2012. – Режим доступу : <http://narodna.pravda>. – Назва з екрана.
12. Громадська думка як чинник ефективності діяльності правоохоронних органів в Україні // Національний інститут стратегічних досліджень при Президентові України. – Режим доступу : <http://www.niss.gov.ua/articles/468/> – Назва з екрана.
13. Трубецкой А. Ю. Психология репутации / А. Ю. Трубецкой. – М. : Наука, 2005. – 291 с.
14. Deephouse D. I. Media Reputation as a Strategic Resource: An Integration of Mass Communication and Resource-Based Theories / D. I. Deephouse // Journal of Management. – 2000. – Vol. 26, №. 6. – P. 1091-1112.
15. Липпман У. Общественное мнение / У. Липпман / Пер. с англ. Т.В. Барчуновой ; ред. перевода К. А. Левинсон, К. В. Петренко. – М. : Институт Фонда «Общественное мнение», 2004. – 384 с.

16. Створена нова правозахисна ГО // Центр досліджень правоохоронної діяльності. – Режим доступу : <http://ccl.org.ua/news/ctvorena-nova-pravozahisna-go-tsentr-doslidzhen-pravoohoronnoyi-diyalnosti>. – Назва з екрана.

17. Канєвський Г. Як реформувати міліцію / Г. Канєвський // Економічна правда. – 2014. – Режим доступу : http://www.epravda.com.ua/publications/2014/03/5/421628/view_print. – Назва з екрана.

References

1. Pro derzhavnyj захyst pracivnykiv sudu i pravooxoronnih organiv // Verhovna Rada Ukrayiny ; Zakon vid 23.12.1993 # 3781-XII.

2. Reputaciya // Vikipediya. – Rezhym dostupu : <https://ru.wikipedia.org/wiki/Reputaciya>. – Nazva z ekrana.

3. Fedoriv T. V. Teoretychni ta metodologichni zasady upravlinnya reputacijeyu organiv derzhavnoyi vlady : monografiya / T. V. Fedoriv. – K. : Alterpres, 2013. – 476 s.

4. Sociologichne opytuvannya // Centr Razumkova. – Rezhym dostupu : http://razumkov.org.ua/ukr/poll.php?poll_id=171. – Nazva z ekrana.

5. Yakoyu miroyu v kozhnij z navedenyh sfer poshyrena korupciya? // Centr Razumkova. – Rezhym dostupu : http://razumkov.org.ua/ukr/socpolls.php?cat_id=155. – Nazva z ekrana.

6. Chy pidtrymuyete vy diyalnist organiv vnutrishnih sprav miliciyi? (dynamika, 2005-2013) // Centr Razumkova. – Rezhym dostupu : http://razumkov.org.ua/ukr/poll.php?poll_id=172. – Nazva z ekrana.

7. Data Archive and distributor of ESS data. ESS Round 5: European Social Survey Round 5 Data (2010). Dataile edition 2.0. Norwegian Social Science Data Services, Norway. – Rezhym dostupu : <http://ess.nsd.uib.no/ess/round5/> – Nazva z ekrana.

8. Prokuratura tolko seychas nachala rassledovat prestuplenyya protyv aktyvystov Majdana // Nezavysymoe byuro novostej. – 12.05.2014. – Rezhym dostupu : <http://nbnews.com.ua/ua/news/120978>. – Nazva z ekrana.

9. Prokuror i slidchij pograbuvaly yuvelirnu kramnycyu v Kyuevi na 2 miljony` dolariv // Vikna. – Rezhym dostupu : <http://vikna.if.ua/news/category/ua/2014/08/28/21401/view>. – Nazva z ekrana.

10. Melnyk M. Stavlennya naseleennya do pravoohoronnih organiv i sudiv v Ukrayini / M. Melnyk, M. Mishhenko. – K. : Demokratychni iniciatyvy, 2012. – 11 s.

11. Ukrayinciv bilshe hvylyue ekonomika nizh demokratiya // Narodna pravda. – 4.08.2012. – Rezhym dostupu : <http://narodna.ppravda>. – Nazva z ekrana.

12. Gromadska dumka yak chynnyk efektyvnosti diyalnosti pravoohoronnih organiv v Ukrayini // Nacionalnyj instytut strategichnyh doslidzhen pry Prezydentovi Ukrayiny. – Rezhym dostupu : <http://www.niss.gov.ua/articles/468/> – Nazva z ekrana.

13. Trubeczkoj A. Yu. Psihologyya reputacyi / A. Yu. Trubeczkoj. – M. : Nauka, 2005. – 291 s.

14. Deephouse D. I. Media Reputation as a Strategic Resource: An Integration of Mass Communication and Resource-Based Theories / D. I. Deephouse // Journal of Management. – 2000. – Vol. 26, №. 6. – P. 1091-1112.

15. Lyppman U. Obshhestvennoe mnenye / U. Lyppman / Per. s angl. T. V. Barchunovoj ; red. perevoda K. A. Levynson, K. V. Petrenko. – M. : Ynstytut Fonda «Obshhestvennoe mnenye», 2004. – 384 s.

16. Ctvorena nova pravozahysna GO // Centr doslidzhen pravoohoronnoyi diyalnosti. – Rezhym dostupu : <http://ccl.org.ua/news/ctvorena-nova-pravozahisna-go-tsentr-doslidzhen-pravoohoronnoyi-diyalnosti>. – Nazva z ekrana.

17. Kanyevskij G. Yak reformuvaty miliciyu / G. Kanyevskij // Ekonomichna pravda. – 2014. – Rezhym dostupu : http://www.epravda.com.ua/publications/2014/03/5/421628/view_print. – Nazva z ekrana.

Денисюк С. Г., доктор політичних наук, професор, Вінницький національний технічний університет (Вінниця, Україна), sg_denisiyk@mail.ru

Репутация правоохранительных органов Украины: политико-социологический анализ

Исследованы конструктивные параметры и факторы формирования репутации правоохранительных органов на современном этапе развития украинского общества. Проанализированы результаты социологических исследований общественного мнения о деятельности этих структур и уровня доверия к ним. Акцентировано внимание на важности формирования медиа-репутации, которая будет способствовать возобновлению диалога между гражданами и правоохранительными органами и развития системы общественного контроля над их деятельностью.

Ключевые слова: репутация, имидж, авторитет, правоохранительные органы, доверие, коррупция, медиа-репутация правоохранительных органов, средства массовой коммуникации, общественный контроль.

Denysiuk S. G., Doctor of Political Sciences, Professor, Vinnytsia national technical university (Vinnytsia, Ukraine), sg_denisiyk@mail.ru

Ukrainian law-enforcement agencies: political-sociological analysis

The author investigates parameters and factors of building reputation by law enforcement agencies at the present stage of Ukrainian society development. The article analyzes results of sociological surveys of public opinion about the activities of the agencies and the level of confidence of in them. The attention is focused on the importance of building media reputation, which will facilitate the resumption of the dialogue between citizens and law enforcement agencies and the development of public control over their activities.

Keywords: reputation, image, authority, law enforcement agencies, confidence, corruption, media reputation of law enforcement agencies, mass media, public control.